

עיריית ת"א מציגה: כך רודפים קשישה בת 88 על חוב ארנונה "סודי" של בעלה המנוח, מעקלים חשבון בנק ונכסים, מושכים כספים - ומאיימים לזרוק אותה מביתה

הסיפור שהפך לשיחת היום בפייסבוק על אטימות בלתי נסבלת של מחלקת ארנונה כלפי קשישה סיעודית ■ עיריית ת"א: לא נפנה את האישה מביתה
שירות גלובס 25/12/13

כרמלה כהן יצאה למאבק בפייסבוק נגד עיריית ת"א בגין חוב ארנונה של חמותה בת ה-88, שבעקבותיו מכרה עיריית ת"א נכס של התושבת הקשישה לפני 7 שנים - אך ממשיכה לרדוף אותה כיוון שתמורת המכירה טרם התקבלה. הסטטוסים של כהן זכו לאלפי לייקים בפייסבוק ולטענתה ראש העיר רון חולדאי הבטיח להיפגש עימה, אולם לעת עתה הסוגיה עומדת ותלויה.

"זו היד של חמותי בת ה-88", כתבה מוקדם יותר החודש כהן באחד הסטטוסים שלה בפייסבוק. "זו היד שגידלה 6 ילדים, התפרנסה בכבוד וניהלה בית, אותו בית בשכונת התקווה שהיא מתגוררת בו 60 שנה עד עצם היום הזה עם אחד מבניה שסועד אותה בזקנתה. עיריית ת"א, באמצעות בא כוחה, עו"ד חרוץ בשם נימצוביץ', מתעללת בה מזה שנים בשל חוב ארנונה נושן של בעלה המנוח על נכס שהיה רשום על שמו ואף ממכר ע"י עיריית ת"א לפני שנים לכיסוי חוב הארנונה ההוא בסכום שפקידיה סירבו לגלות, ובכל זאת הוחלט שאין בו כדי לכסות את החוב ההוא.

"מזה שנים נהגה עיריית ת"א לפקוד באמצעות ההוצאה לפועל את בית חמותי ובעלה בזקנתם הלא-פשוטה ולהטריד אותם בקביעות ובלא ששיתפו בכך את ילדיהם, ואף לשלוח יד לחשבונם בבנק ולעקל את הפנסיה של חמי, פנסיונר של עיריית ת"א עצמה בה עבד כל חייו כנהג משאית אשפה.

"לפני כעשר שנים נפטר חמי ואת חובו ירשו אלמנתו ובניו וכך נודע לנו שחמותי האלמנה הפכה לעוד אווזה המטילה ביצי זהב עבור עיריית ת"א. העיקולים נמשכו אבל חמותי בת ה-80 פלוס שגרה כבר בגפה לא שיתפה איש במצוקתה עד שאחד מילדיה נכח בעת שזוג מעקלים של העירייה התדפק על דלת ביתה בשכ' התקווה. כל הנסיונות לסגור את החוב שהלך ותפח עלו בתוהו. באי כוחה האטומים של העירייה לא ניאוו לגלות את סכום החוב והסתפקו בקביעה: 'אתם 6 ילדים, תראו איך אתם משלמים את החוב של אמא'.

"בימים אלה נודע לחלק מהבנים באמצעות שליחו של עו"ד נימצוביץ' (הממשיך לרוקן את החשבון המעוקל עד עצם היום הזה באין מפריע כשהוא מותיר כפי נדבת לבו כדי צורכה של חמותי) כי עיריית ת"א חומדת את ביתה הקטן בשכ' התקווה, וסוף סוף נודע גובה החוב: 900 אלף שקל. החוב עומד על 900 אלף שקל אחרי שהעירייה מכרה, לפני שנים, את הנכס שהוא עם חוב הארנונה, ולא רק שלשלה את תמורתו לכיסה, אלא שהיא ממשיכה לשדוד, שנים אחרי, את הפנסיה של חמותי, בת ה-88 כזכור, כל השנים האלה ובאין מפריע, מותירה לה דמי קיום בסיסי".

"לפני כמה חודשים חל מפנה ובהוצאה לפועל חזרו בהם מהדרישה הנואלת למכור את בית חמותי בשכ' התקווה בתמורה לחוב שלעולם תופח ותופח. אבל עיריית ת"א הרחומה, באמצעות אותו כונס נכסים, ערערה על ההחלטה. הערעור התקבל. עיריית ת"א נגד אלמנה בת 88: אחת-אפס. הבית יימכר ותמורתו תימסר לעירייה החמדנית, האטומה. שתדע לה חמותי מה זה לרשת חוב ארנונה שתפח למימדים מפלצתיים, לשלם אותו ולראות איך, כמו עוף החול, עולה החוב כפורח ומאיים לבלוע אותה על קרבה וכרעיה העייפים מאוד, מתנה מהעירייה למען יאריכון ימיה.

"סוף דבר: אני מבינה שחוב ארנונה זה חוב ארנונה אבל רבאק, יש כאן ניצול ציני, שלא לומר זדוני, של זוג קשישים שלא הבינו מה נפל עליהם. חמי נפטר, חמותי מזקני ת"א, למה שעיריית ת"א שחמי היה מעובדיה המסורים מיום שעלה ארצה עד מותו - אפילו ציץ המיתולוגי הצטלם כשהוא לוחץ את ידו - לא תכתוב סוף טוב לסיפור הקפקאי הזה? כבר מכרתם נכס אחד לכיסוי החוב הישן, למה עוד אחד? אולי די? תודה לכל מי ששרד את הסיפור".

"טרם התקבלה התמורה עבור הנכס"

בסטטוס אחר פנתה כהן לראש העיר חולדאי וגוללה שוב את הסיפור - על החוב, על העיקולים, על ההוצאה לפועל. "ראיתי את תגובתה המינורית של עיריית ת"א על הפוסט המשורשר על התעמרות של אותה עירייה בחמותי בת ה-88. וכה אמרה העירייה: 'בשנת 2006 נמכר נכס אשר היה בבעלות המנוח, אולם בעירייה טרם התקבלה התמורה עבור נכס זה'. תארו לעצמכם שמכרתם נכס לפני 7 שנים - 7 שנים (!) - ואתם ממתנים בסבבה, מה הלחץ? עד שהכסף יגיע. לחמותי, אגב, לא הודיעו על מכירת הנכס. כשנמכר כבר היתה בת 81 וגרה בבית בגפה.

"בינתיים בשכ' התקווה ישבנו אתמול ונברנו במסמכים ולידנו מנמנת חמותי על כסאה כתינוקת גדולה עצובה שנשכחה במעון. לפרקים התעוררה וקבעה מבטה בקיר. על מה חשבה? אולי שיום אחד תיגאל מכל זה. הטבע ועיריית ת"א שחמי היה מעובדיה המסורים הוותיקים תקבל את מבוקשה וחוב ארנונה עתיק שהפך למפלצת תחמנית רבת ראשים יבלע את הבית על זו שגרה בו 60 שנה, ודעכה בו, ואז יגיע חולאי ומחלקת ארנונה של עיריית ת"א ויתקעו דגל בראש הערימה שהיתה למשך 60 שנה בית רחש חיים, אמא ואבא וששה ילדים, נכדים ונינים ומרכבת ארנונה. בום. אין. לתפארת עיריית תל-אביב-יפו".

כהן מכנה את תגובת העירייה "עלובה ושקרית שמוכיחה כי כמו בור בלי תחתית, אין דרך לרצות את מחלקת ארנונה של עיריית ת"א, כי חוב ארנונה הוא מעיין מתגבר שלא מתייבש לעולם".

באחד הסטטוסים היא פנתה שוב לחולדאי ומסרה לו: "עוד נותרו כמה שקלים בחשבון הבנק של חמותי, אבל צריך למהר, בחודש שעבר היא אושפזה בבית ח" בגלל דלקת ריאות, והרופא הודיע לנו שלצערנו, חמותי מעכשיו סיעודית, אבל אל תפריע לעצמך, יש לה ילדים מסורים. אין לה כסף למטפלת סיעודית, לא השארתי; אבל לעומת זאת הצליח לה עם הילדים. אדם זקן, מה יש לו בחייו? אתה מבין, חולדאי? חמותי היא תושבת ת"א מיום שנישאה ב-1943. הרבה הרבה לפניך. היא ובעלה וששת ילדיהם מעולם לא נזקקו לחסדי מחלקת הרווחה של עירך".

"חמותי סיעודית"

לאחר מכן כתבה כהן לחולדאי: "אפשר גם... לחכות שהטבע יעשה את שלו. והוא עושה. קבל, מר חולדאי: לפני שבועיים אושפזה חמותי בגלל דלקת ריאות. הרופא אמר שמעתה היא סיעודית ואולי כדאי לחפש מוסד. לחמותי 6 ילדים. אחד מהם גר אצל ומטפל בה. כן, גם חיתולים, סליחה שאני מפרטת. זה עניין חדש, חולדאי. אתה מבין? היא שולטת בצרכיה אבל כוחה תש. יש לה מטפלת לשעות ספורות ביום. 22 שעות שבועיות למי שזכאית לעזרה 24\7. הפנסיה שלה יכולה היתה לאפשר זאת, אבל העיקול על חשבון הבנק מאפשר טיפול 24\7 לעיריית ת"א. לא לחמותי. לפני שבוע הוזעקנו לביתה כי נפלה מהמיטה. הבן שלה לא הצליח להקים אותה. כשהגענו שכבה על הרצפה באפס כוח. היא לא נאנחה, אבל לא אשכח את עיניה שהביטו בנו. בעלי ואחיו הם גברים חסונים אבל שלושתנו התקשנו להרים אותה.

"מה אני רוצה לומר בזה? לא הרבה, בעצם. רק שאם תחכה בסבלנות, מר חולדאי, אתה ועיריית ת"א תקבלו את מבוקשכם וסוף סוף תוכלו לקבל גם את הבית. שעיקלתם לטובת חוב הארנונה הוא שאינו נגמר. אבל מה, שימו לב שישלמו לכם עליו, צדיקים. יש לכם נטיה למכור נכס ולא לקבל את תמורתו. לפי חשבונכם הבית של חמותי בשכ' התקוה שווה מעל מיליון שקל ככה שעוד ישאר לנו כסף לחאפלה. תבואו, יהיה שמח. תביא גם את האשה, מר חולדאי. חאפלות של תימנים זה משו משו. תביא דרבוקה ואת עורך דין נימצוביץ' שיתן בכפיים. תהיה לו סיבה טובה, אחרי הכל. ניצחתם".

השבוע העלתה כהן 3 סטטוסים חדשים על מנת להגביר את הלחץ על העירייה. ביום א' היא כתבה סטטוס מרגש במיוחד שזכה לתגובות חמות ואוהדות, וגם הוא הופנה לחולדאי: "אתמול נסענו לחמותי. אתה זוכר, עבריינית הארנונה על חוב שירשה מבעלה על נכס שעיקלתם ומכרתם לפני 7 שנים אבל לטענתכם 'טרם התקבלה תמורתו'. ובכן אנחנו נוסעים אליה פעמיים ביום. בעלי עוזר לאחיו להוריד אותה מהמיטה. מזה כחודש היא סיעודית אחרי דלקת ריאות. החורף הזה לא טוב לה. חורף זה כמו חשבון ארנונה. עם השנים זה נהיה מפלצתי. הרופא בביה"ח אמר שהיא זקוקה לטיפול 24\7 אבל העיקול שהטלתם על חשבון הבנק שלה מונע אותו וכרגע יש מטפלת לארבע שעות ביום. בשאר השעות היא רוקדת סטפס ויוצאת לקרוע את העיר בלי הפסקה, אין על תל-אביב.

"באין מטפלת סיעודית התגייסו האחים לסייע לאח המתגורר עימה. מבשלים, מאכילים ומחליפים לה חיתולים. חיתולים זה עניין חדש, סליחה שאני טוחנת עם זה. היא שולטת בצרכיה אבל לא מצליחה כבר להגיע לשירותים. הבאנו כסא מ'יד-שרה' אבל היא מסרבת לעוף אליו. חייבים לעזור לה. עם הילדים, כאמור, הצליח לה. עם מחלקת ארנונה פחות. אל תקחו קשה את העיקול על חשבון הבנק שלה, מר חולדאי. תמסור גם לעו"ד נימצוביץ' ומחלקת ארנונה. זה בסדר, נשמות. חמותי כבר בת 88. היא ממילא לא אוכלת הרבה. קצת דייסה, כמה פרוסות לחם ותה. תה לא, בעצם. היא נחנקת מזה. לא מספיק מהר כמו שמקווים במחלקת ארנונה, מחכים שם לבית שלה. הוא מעוקל, אבל תה זו בעיה. חונק, נו.

"אתמול בעלי קרא את הפוסט היומי, ופתאום ראיתי על פניו עצב נורא ושאלתי אותו מה קרה. 'את יודעת', אמר, 'כשאנחנו בתוך הסיפור אנחנו לא שמים לב לפרטים, אבל כשאני קורא כאן על אבא שלי, כתבת איך אחרי העבודה בעירייה עוד היה מנקה חדרי מדרגות, אני מתרגש ממנו, ואני גם מבין כמה נורא מה שהעירייה הזאת שלו עשתה לו עד יומו האחרון'. והוסיף: 'כתבת חזק'. אמרתי לו: 'אל תתחיל'. הוא רוצה שאני אכתוב ספר. מה אתה אומר, חולדאי. נושא כבר יש: 'העיר הסמויה מעין'".

"סיפורים מסמרי שיער על מחלקת ארנונה"

ביממה האחרונה פרסמה כהן שני סטטוסים ומסרה כי לאחר אלפי שיתופים בפייסבוק נקבעה עימה פגישה במחלקת ארנונה של עיריית ת"א - אך היא נדחתה שעה לפני תחילתה: "הטלפון צלצל ופקידת ראש מחלקת ארנונה הודיעה שהפגישה תידחה לשבוע הבא. ראש מחלקת ארנונה לא מרגיש טוב. אבל אנחנו כבר בדרך, אין לו מחליף?"; תהיתי. 'לא', השיבה הפקידה. 'הוא מטפל בזה אישית. הוא ביקש לדחות לשבוע הבא'. כעסתי. התקשרה סגנית במח' ארנונה שהיתה קשובה באמת והודיעה לאחד הפקידים, באוזני, לעכב את ההליכים בתיק עד לפגישה. ככה בקלות? מסתבר.

"התעקשתי על קיום הפגישה. כבר הפסדנו יום עבודה. למה עוד אחד? ראש מחלקת ארנונה לא יכול היום, אמרה בצער. הוא לא מרגיש טוב. אמרתי שנגיע בכל זאת. לא רק שזמננו לא הפקר, חמותי זקוקה לעובדת סיעודית והעירייה עיקלה את חשבון הבנק שלה. למחלקת ארנונה יש זמן. חמותי לא במיטבה, בלשון המעטה. כשבאתי אליה אתמול שאלה: 'את מהעירייה?'. אני נשואה לבן שלה כמעט 40 שנה, אבל עם העירייה יש לה זכרונות משותפים, ולא רק כי בעלה המנוח עבד בעיריית ת"א 43 שנה.

"אחר כך אמרה הסגנית במח' ארנונה שתיכף יתקשר אלי ראש מחלקת ארנונה שלא מרגיש טוב. התקשר. 'תראי גבירתי', פתח ואמר, 'אני לא יודע מתי אהיה שוב במשרד. אני לא מרגיש טוב ואני לא יודע כמה זמן זה יקח. את בטח רוצה לפתור את הסיפור של חמותך, ואת יכולה לחכות עד שבוע הבא'. לא. היא סיעודית ואין לה כסף מיותר, היטלתם עיקול על החשבון שלה. 'העיקול יוסר', הבטיח ראש מחלקת ארנונה בחום. 'אני מוריד הוראה מיד'. מוריד הוראה. אין טעם, חביבי. רוקנתם לה את החשבון. עו"ד נימצוביץ', בא כוחם, מחכה שיתאסף כסף ומושך מהחשבון מתי שבא לו - 3,000, 17,000, 850, כאלה. אבל אל תפריעו לעצמכם. הילדים דואגים לה. בתה מבשלת לה ובנה מאכיל אותה ואם היא קמה בלילה הוא גם מחליף לה חיתולים. היא שולטת בצרכיה, סליחה על המידע, אבל כבר לא מצליחה לנוע בכוחות עצמה מאז אושפזה לפני חודש כשחלתה בדלקת ריאות.

"תראי', אמר ראש מחלקת ארנונה בטלפון, 'אני אצל הרופא עכשיו וזה קצת מפריע שאני מדבר פה בטלפון, אבל תאמיני לי שנטפל בזה בשבוע הבא. הרי חיכינו עד עכשיו'. חיכינו עד עכשיו, אתה אומר. באמת, מה בוער".

לאחר מכן עדכנה כהן כי עיריית ת"א עצמה ערערה על החלטת רשם הנכסים לסגור את תיק הוצל"פ - והערעור התקבל עוד לפני שלמשפחה היה זמן להגיב. "כך נראית התנהלות עיריה מול תושביה בעלי החוב. חוב שהוא נישואים קתוליים. בור סוד שאינו מאבד פרוטה", כתבה.

כהן מספרת גם שבעירייה סירבו בעבר לומר לבני המשפחה מה גובה חוב הארנונה: "כשחמותי עוד צעדה על שתי רגליה הגיע אתה בעלי למחלקת ארנונה בעיריית ת"א וניסה לברר מה גובה חוב הארנונה. 'תגידו לי כמה אתם מוכנים לשלם', אמרה הפקידה. 'מה סכום החוב?', 'שאל. 'אני לא יכולה להגיד', הגנה הפקידה בגופה על חולדאי. 'את לא רצינית', השתוממו. בעלי. לא אמא שלו. אז כבר לא האמינה הקשישה בניציגי הרשות. זכרון המעקלים שיצאו ובאו לחצרה והיא אלמנה המתגוררת בגפה הקשיחו את לבה.

"רצינית לגמרי', הישירה הפקידה עיניה אליהם. 'אתם 6 ילדים. כמה אתם מוכנים לשלם?'. תיכף הפסקת אוכל, תחליטו מהר. לא אלאה את הקורא הנבוך. התנהל דו-שיח של חרשים. התכבדו הבן ואמו ויצאו מעם הרשות והפקידה שבה ללגום תה צמחים או קפה. היתה הפסקת-אוכל. תמיד יש הפסקת אוכל".

כהן מספרת שעד כה ההתקדמות היחידה בנושא היא קביעת הפגישה עם ראש מחלקת ארנונה. עד שתתקיים הפגישה היא טוענת כי קיבלה פניות רבות מתושבים שנרדפים ע"י העירייה ונתקלים באטימות: "נכון שחוב צריך לשלם אבל בעלי חוב אינם פושעים. הם לא פיתו ילדות, לא שדדו זקנות. הם רק חייבים כסף. ואם תהיו הגיוניים הם גם יחזירו, דקה אחרי שתסבירו להם איך זה תפח ככה, ותתנהלו בשקיפות ולא כמו מאפיה סיציליאנית מול קשישים כמו חמי ז"ל וחמותי תבדל"א, תושבי שכ' התקווה שעכשיו שמתם יד גם על ביתם הדל אחרי שהרסתם את חייהם ודנתם אותם לשיבה-רעה. בגלל חוב ארנונה שהם משלמים ומשלמים ומשלמים... לחמותי זה אולי מאוחר מדי. לאחרים לא. אני מקבלת גשם של סיפורים מסמרי שיער על מחלקת ארנונה".

עיריית ת"א: לא נפנה את האישה מביתה

מעיריית ת"א נמסר בתגובה: "אין בכוונת עיריית תל אביב-יפו לפנות את האישה מביתה. העירייה תזמן את נציגי המשפחה לפגישה, על מנת לבחון את אופן המשך פירעון החוב, כנהוג במקרים דומים".

לעת עתה רב הנסתר על הגלוי וכהן מציינת כי עו"ד דורון אפיק התנדב לסייע לה ולמשפחתה במאבק המשפטי, שככל הנראה עוד ישפוך אור על הסיפור כולו.